

Cseh Károly

Nyárdelelő III.

Dél a fürdőben

Jaj, Hunyadinknak!
Vénasszonyhad harsogja
túl a harangszót.

Létlelet

Temető fűvén
madártoll negatívja,
szürke-fehéren.

Kánikula

Tűzliliomok –
útszéli szép Zsuzsannák
tárulkoznak ki!

Vaskor

Vaskor ez, Buson!
Bronzharang helyett üllőn
pilled a lepke.

Falusi capricció

Télutói napok hosszú barna sokkja
múltán rügyet hegyez az orgona bokra,
s fütty és csivogás is metszegeti
már szögesdrójtját a fénnel teli,
karcos széleknek;
s hogy ijesztgetnek
feltámadással a temetőn
boltozódó vakond-kupolák!
Tétova még a hársfaág,
akárha ha lenge iránytű remegne:
vetésre mutasson vagy szőlőhegyre?,
mert itt is ott is távlatok nyílnak,
ahogy a borostás, gazba süllyedt
kertek alatt fel-felujjongva
füstből kifeslőn az első tüzek.
Csak a parasztok Krisztusát, a krumplit
temetik tompa kapa-pufogással,
míg zöldre fordítja márciusunk itt
lassan a lanyha időt,
s akkor a lombja kinőtt
tavasz lesz a faluban,
hogy este felé – a láz nem lohad –
elfelejt harangozni a harangozó,
és nem zárja le a nappalokat.

2008 Húsvétján

Borsodgeszt – 2008. július 17.

feldobog olykor halkán a holtak szíve
rezzen ezerlevelű orgona bokra
lúktető zöld még mindig zöld temetőnk itt

Mérleg

Tusnády Lászlónak

Mérleg a rozzant ágas a gémmel.
Merre billenjen? Még van-e tét?
Lefelé száraz kútmélybe kémlel.
Fölötte tátong az üres ég.

Ma is itt

P. Gy.-nek

délszaki fényben hanyatt fekszik a föld is henyéve
böngészi a felhők hólyagos-sárga újságjait
hírük mindössze csupán egy mélyröptű fecskeraj itt
s lepkecikázás amely hóhatárt rajzol a kékre
zöld viz a gesztenyelomb ringnak már rajta a bóják
köztük evez be bogácsi nyarunk lassan a révbe
és vele együtt ez a máj örökkévalóság

2008. július 27.